

انقلاب بدون «ایدئولوژی» انقلاب نیست - و هیچ رژیم استبدادی هم بدون یک انقلاب مردمی سرنگون نمی گردد. [1]
بنابراین، انقلاب نه تنها یک کشور و مردمش را از چنگال استبداد رها می سازد، بلکه ایدئولوژی آن و آرمان هایش، نقشه راهی برای آینده یک کشور می شود.

جنبش کنونی ایران هر چند که شوربختانه بخاطر عدم رهبریت،^[2] وارد فاز انقلاب نشده است، ولی داری یک ایدئولوژی است در یک شعار کلیدی چکیده شده و آنهم شعار «رضاشاه، روح شاد!» می باشد؛ ایدئولوژی انقلابی که خواسته های ملت ایران است و آرمان هایش «ایران گرایی و هویت ملی، فرهنگ و اندیشه ایرانی، برابری و قانون گرایی، امنیت و رفاه و آرامش، تجددگرایی و مدنیت و پیشرفت، استقلال سیاسی و حاکمیت ملی، پایبندی به یکپارچگی و تمامیت ارضی ایران، رهایی از واپسگرایی و خرافات مذهبی، شکستن یوغ بردگی، خواری و بیگانه پرستی، پایانی بر اشغال کشور توسط بیگانگان و آبادانی و سربلندی» می باشد. بگفته ای دیگر، نسل جوان و آگاه ایران که اکنون علیه رژیم استبداد نوقاجاری روضه خوانان پیاخته است، آن چیزی را می خواهند که رضاشاه بزرگ یکصدسال پیش، با نوآوری، نواندیشی، عشق به ایران و عزمی راسخ و استوار، برای ایرانیان بارمغان آورد و پایه ها و ستون های ایران نوین را بنا نهاد.

از آنرو، بیگانگانی که رژیم کنونی را بیش از چهار دهه پیش در ایران بقدرت رساندند^[3] و خواهان یک ایران خوار و ناتوان می باشند، این ایدئولوژی ملی آنان را به هراس انداخته و اکنون بیاری همه ایرانستیزان و ایرنفروشان^[4] در تلاشی خستگی ناپذیر می کوشند تا با آن مبارزه نمایند. این عده زیرکانه و بدروغ شعار ملی «رضاشاه، روح شاد!» را گفته ای تفرقه افکنانه در گلوی مغزهای خام فرو می نمایند، تا باسانی بتوانند انقلاب ملی را به بیراهه کشانده و خمینی و مترسک دیگری را در ایران بقدرت رسانند تا همچون رژیم کنونی در راستای منافع و مصالح اشان در منطقه انجام وظیفه نماید.

هم میهن بدان و آگاه باش، هر آنکس که با این شعار مخالفت می ورزد، یا نادان و عاری از سواد و شعور سیاسی است که متوجه نمی شود بیگانگان چه برنامه های پلیدی برای ایران در سر دارند - یا یک ایرانستیز و ایرنفروش و بدخواه ایران و ایرانست که نمی خواهد ایران و ایرانی از وضعیت کنونی و چنگال استبداد و خرافات مذهبی و واپسگرایی رهایی یابد. از آنرو، نباستی از سر دادن و فریاد کشیدن این شعار ملی، به هر بهانه ای که ارائه می دهند خودداری ورزیده شود، بویژه آنکه بگفته مارکوس تولیوس سیسرو، فیلسوف رومی:

«دشمن بیرون دروازه ها کمتر توان آسیب رساندن دارد[تا خائن از درون]، زیرا که شناخته شده است و درفشش را آشکارا به اهتزاز در می آورد. ولی یک خائن در درون [کشور] و اینسوی دروازه ها، آزادانه در میان مدافعان در حرکت است و زمزمه های فریبکارانه اش باسانی در همه جا پخش می شود. بخاطر آنکه خائن، یک خائن بنظر نمی رسد؛ او به زبانی آشنا با قربانیانش سخن می گوید و رخسارش همانند رخسار دیگران [مدافعان] است - و بدینرونی هم فرومایگی و دروغ هایش

درون قلب های آنان رسوخ می کند. او نابودگر روح یک ملت است و در نهران ستون های استوار کشور را سست می سازد؛
او پیکر ملت را از درون گونه ای می پوساند تا دیگر توان ایستادگی نداشته باشد.

شاپور سورنپهلاو

روز رشن از ماه آذر سال ۳۷۶۰ بهدینی

۱۲ آذرماه ۲۵۸۱ شاهنشاهی

۳ دسامبر ۲۰۲۲ ترسایی

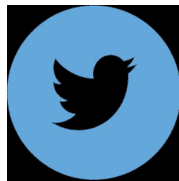
بازبردها [منابع] و فرامودها [توضیحات]:

1 – Arendt Hannah, "Revolution On", Classics Penguin, Annotated edition (2009)

2 – " نه کشتی بدون ناخدا به مقصد می رسد و نه جنبش بدون رهبر به پیروزی " – <https://bit.ly/3E3DU8K>

3 – " از توطئه تا انقلاب مهندسی شده: چرا و چگونه بریتانیا، آمریکا و اسرائیل نظام شاهنشاهی را سرنگون ساختند؟ " – <https://goo.gl/TQAiwF>

4 – ایرانیان و انفروشان، شامل رژیم جمهوری فاشیست مذهبی حاکم بر ایران، بنیادگرایان و متصبان مذهبی، گروه تروریستی و اسلامگرای مجاهدین [ضد] خلق، توده ای ها، شورشی های پنجاه و هفتی، ایرانستان خواهان [تجزیه طلبان]، فدرالچی ها (بخوانید "ایرانستان خواهان پنهانی")، قشر باصطلاح ملی-مذهبی و جناح دولتی اصلاح طلبان (بخوانید: استمرار خوانان!)، تحول خواهان و فرقه های نویی که در چند هفته گذشته با بُت سازی از افرادی ناصالح و پلید دست و پا شده اند.

«رضاشاه، روح شاد» تنها یک شعار نیست، بلکه یک اندیشمان سیاسی و نماد یک ایدئولوژی انقلابیست

نوشته شده توسط شاپور سورنپهلاو
شنبه ۱۲ آذر ۱۴۰۱ ساعت ۰۴:۰۱

#419ab3

«رضاشاه، روح شاد» تنها یک شعار نیست، بلکه یک اندیشمان سیاسی و نماد یک ایدئولوژی انقلابیست

نوشته شده توسط شاپور سورنپهلاو
شنبه ۱۲ آذر ۱۴۰۱ ساعت ۰۴:۰۱

□